

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Závadskej a členiek senátu JUDr. Marianny Reiffovej a JUDr. Júlie Horskej, v právnej veci navrhovateľa **F. B.**, obyvateľa v S., teraz v Zariadení pre seniorov M. č. X., proti odporcovi **Obec Slanská Huta** o sociálnu pomoc, o odvolaní odporcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 29. júna 2010, č.k. 2 Sp/7/2010-28, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach z 29. júna 2010, č.k. 2 Sp/7/2010-28, **p o t v r d z u j e .**

Žiadnemu z účastníkov **nepriznáva** náhradu trov odvolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Košiciach rozsudkom z 29. júna 2010, č.k. 2 Sp/7/2010-28, zrušil rozhodnutie odporcu z 22. marca 2010 číslo 51/2010 a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznal. Zistil, že odporca nezistil dostatočne skutočný stav veci, lebo závery lekárskeho posudku posudkovej lekárky MUDr. N. F. zo 16. marca 2010 o zistení, že navrhovateľ nie je odkázaný na pomoc inej fyzickej osoby pri jednotlivých činnostiach, boli spochybnené závermi posudku posudkovej lekárky MUDr. G.G. z 19. júna 2010.

Proti tomuto rozsudku podal odporca odvolanie. V odvolaní namietal, že v správnom konaní dostatočne zistil skutočný stav veci a preto dôvod na zrušenie jeho rozhodnutia

neexistoval. Navrhol preto napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmeniť a preskúmané rozhodnutie potvrdiť ako vecne správne.

Navrhovateľ žiadal rozsudok súdu prvého stupňa potvrdiť ako vecne správny.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 250s v spojení s § 246c OSP) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa a konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolaniu odporcu nie je možné vyhovieť.

Zo spisov vyplýva, že navrhovateľ žiadal o preskúmanie rozhodnutia o odkázanosti na sociálnu službu z 22. marca 2010 číslo 51/2010, ktorým odporca vyslovil, že navrhovateľ nie je odkázaný na sociálnu službu- domov seniorov s tým, že termín opätovného posúdenia zdravotného stavu nie je potrebný. Podkladom pre rozhodnutie boli závery posudku posudkovej lekárky MUDr. N. F. zo 16. marca 2010 o zistení, že navrhovateľ nie je odkázaný na pomoc inej fyzickej osoby pri jednotlivých činnostiach, lebo navrhovateľ podľa jej zistenia dosiahol 110 bodov pri posudzovaní odkázanosti fyzickej osoby na pomoc inej fyzickej osoby pri jednotlivých činnostiach, čo zodpovedá I. stupňu odkázanosti.

V konaní na súde predložil navrhovateľ posudok posudkovej lekárky MUDr. G.G. z 19. júna 2010, ktorým boli závery predchádzajúceho posudku spochybnené, lebo po zisteniach, ktoré jeho vypracovaniu predchádzalo, bol stupeň odkázanosti navrhovateľa na pomoc inej osoby ohodnotený počtom 45 bodov, ktoré zodpovedajú IV. stupňu odkázanosti. Krajský súd po zistení rozporov medzi podkladmi jednotlivých posudkov a ich záverov rozhodnutie správneho orgánu nepovažoval za zákonné, lebo odporca nerozhodol na základe riadne zisteného skutočného stavu veci. Z uvedeného dôvodu napadnuté rozhodnutie odporcu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Krajský súd takýmto svojím rozhodnutím návrhu navrhovateľa v celom rozsahu vyhovel po zistení rozporu v skutkových zisteniach odporcu a v právnych záveroch, ktoré boli na základe nedostatočného skúmania odkázanosti navrhovateľa na sociálnu službu nesprávne.

Tvrdenie odporcu, že rozhodol zákonne, keď postupoval podľa zistení posudkovej lekárky, ktorá posudok vypracovala aj v prítomnosti sociálnej sestry sociálneho zariadenia, v ktorom bol navrhovateľ umiestnený, nespochybňuje záver súdu o nedostatočnom zistení

skutočného stavu veci, ktoré je doložené odlišnými závermi, uvedenými v posudku MUDr. G.G..

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto odvolanie odporcu nepovažoval za dôvodné a poukazuje na dôvody rozsudku súdu prvého stupňa s ktorými súhlasí, lebo ich pokladá za vecne správne a vyčerpávajúce. Z uvedeného dôvodu rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1, 2 OSP potvrdil ako vecne správny.

Odvolací súd úspešnému navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania podľa § 250k OSP nepriznal, lebo v odvolacom konaní mu trovy nevznikli a neúspešný odporca nárok na náhradu trov konania nemá.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 28. apríla 2011

JUDr. Elena Závadská, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :
Mária Kráľová